Ashraf Dehghani:
Om nuvarande förhållanden och de revolutionära krafternas uppgifter!

10 oktober 2022

Samtidigt som jag hälsar er medvetna arbetare och revolutionära intellektuella, som svar på den plikt som jag tar på mig att dela med mig av mina kunskaper och erfarenheter med er, presenterar jag en annan del av mitt tal här. Detta avsnitt är relaterat till nödvändigheten av att skapa politisk-militära organisationer. Detta är en nödvändighet som de medvetna arbetarna och de revolutionära intellektuella är ansvariga för att svara på som en revolutionär uppgift.

För att undersöka roten till problemet, låt mig börja mitt anförande med att hänvisa till Irans ekonomisk-sociala struktur. Det är ingen hemlighet för någon att det ekonomisk-sociala systemet som styr Iran är ett kapitalistiskt system (kapitalism av en beroende typ vars riktning bestäms av det imperialistiska världssystemet). Detta system, som dominerade det iranska samhället i början av 1960-talet, har växt och expanderat mycket och har spridit sig överallt från avlägsna byar till små och stora städer. Samtidigt, steg för steg med detta system, har arbetarklassen också växt dramatiskt till den grad att arbetarna idag tillsammans med de lägre klasserna utgör den absoluta majoriteten av samhället. Men bortsett från kvantiteten, som är viktig i dess ställe, har arbetarklassen en sådan roll i den sociala produktionen som skiljer den från andra klasser. I det kapitalistiska systemet beror å ena sidan kapitalisternas existens på utsugning av arbetarna, och å andra sidan är arbetarnas befrielse från utsugningens träldom och uppnåendet av ett människoliv beroende av att den existensen avslutas. Därför åtnjuter arbetarklassen, som själv är en produkt av det kapitalistiska systemet, en sådan position och materiella förhållanden som har förvandlat den till kapitalisternas och deras kapitalistiska systems huvudfiende. Detta faktum har lagt uppgiften att förinta det kapitalistiska systemet på arbetarklassen och har inristat den mest revolutionära klassens stämpel i pannan på denna klass, en klass som kommer att förbli i kampens fält till slutet, dvs. villkoren för exploatering är helt utrotade.

Sedan början av den islamiska republiken har alla sett att arbetarnas kamp, trots att de är oorganiserade, lämnar en betydande inverkan på samhället. Våra arbetare, som är under brutal exploatering, har alltid varit på scenen för kampen

mot kapitalister och den islamiska republikens regim under denna regims livstid, trots den regerande diktaturen och extremt kvävande förhållanden. Dessutom, varhelst arbetarna har hittat möjligheten att organisera demonstrationer och stora sammankomster av arbetare - som vi bevittnade 2016 och 2017, särskilt i samband med Hafttapeh-, Ahvaz Steel- och Arak-arbetarnas passionerade kamp – har de genom sin kamp påverkas hela samhället.

De iranska arbetarnas kamp och de tal som hålls av dem, visar att våra arbetare fullt ut ser kapitalisterna och den härskande regimen (kapitalisternas beskyddare) som sina främsta fiender, och de är också till viss mån medvetna om sin makt och klasställning. Samtidigt har de fullt ut insett att kapitalisternas styre inte kan förintas annat än genom att tillgripa väpnad kamp. Iranska arbetare kämpade under flera år för att etablera sin egen fackförening och drabbades av fängelse och tortyr på vägen. Även om detta visar våra arbetares medvetenhet om nödvändigheten av att organisera sig, gav det dem också värdefull erfarenhet och visade att så länge som en diktatur styr samhället är det inte möjligt för arbetare att skapa oberoende fackföreningar. Faktum är att diktatur är nödvändig för existensen av ett beroende kapitalistiskt system i Iran och dessa två är sammanflätade. Så länge som detta system styr samhället kommer det därför att finnas en diktatur och arbetarna kommer att fortsätta att berövas organisationsfriheten och möjligheten att organisera sig.

Det verkar som att det finns en paradox här: Å ena sidan är uppgiften att förinta det kapitalistiska systemet arbetarklassens ansvar, och i vårt samhälle är det bara denna klass som är kapabel att leda revolutionen av de förtryckta massorna (i den utsträckning som utan ledning av arbetarklassen kommer revolutionen inte att lyckas förändra de existerande ekonomiska och sociala förhållandena) och å andra sidan har arbetarna inga organisationer, och de kan inte heller fullgöra den uppgift som historien tilldelats dem med den nivå av klassmedvetenhet som de har förvärvat under sina ekonomiska kamper. Detta är en avgörande punkt; Och det är just med hänsyn till ett sådant faktum som medvetna arbetares och revolutionära intellektuellas roll att hjälpa arbetarna blir särskilt viktig.

Arbetare behöver ha ett socialistiskt medvetande, det vill säga ett medvetande som ger dem kraft att kämpa för mot exploatering och förinta det kapitalistiska systemet. Medvetna arbetare och revolutionära intellektuella kan, genom att utrusta sig med marxism-leninism genom att studera verk av Marx, Engels, Lenin och andra arbetarklasstänkare, få värdefulla lärdomar och erfarenheter från arbetarrörelsen och den kommunistiska rörelsen i världen. Dessa utbildningar bör användas på bästa sätt för att skapa socialistisk medvetenhet till

arbetarna, och naturligtvis med tanke på de specifika förhållandena i det iranska samhället.

Ett annat behov hos hårt exploaterade och förtryckta iranska arbetare är att organisera sig inte bara i fackföreningar utan också i sin högsta politiska organisation, arbetarklassens parti. Förekomsten av sådana organisationer ger arbetarna som är medvetna om socialistiska idéer makten att organisera arbetarnas kamp och mobilisera och organisera andra förtryckta massors kamp för att övervinna kapitalisterna (regerande bourgeoisien). Men i detta sammanhang, vad kan ni göra för att tjäna arbetarna för att bilda sitt eget politiska parti?

Låt oss ta upp frågan på det här sättet: om detta är diktaturen som styr det iranska samhället, som har hindrat arbetare från att organisera sig och få socialistisk medvetenhet på deras vägnar, så måste man hitta ett sätt att hantera denna diktatur. Men det bör vara känt att regimen kan utöva diktatur i samhället eftersom den förlitar sig på en militär makt, dvs armén och polisen etcetera, och utan att bekämpa denna antifolkliga militärstyrka är det inte heller möjligt att bekämpa diktaturen. Därför uppenbarar sig här det centrala och huvudsakliga problemet: för att bekämpa den härskande makten är det nödvändigt att bekämpa dess kuvande krafter. Vi ser hur arbetarklassens uppdrag att förstöra det kapitalistiska systemet som styr Iran är kopplat till denna "avgörande- och huvudfråga". Vi ser att fullgörandet av det uppdraget är knuten till att förinta kapitalisternas förtryckarorgan. Men endast en stark väpnad styrka eller en armé som tillhör arbetarna och de förtryckta massorna, d.v.s. Folkarmén kan föra en bestämd kamp och segra över armén och dess bihang. Därför är den målmedvetna kampen för bildandet av folkarmén för att bekämpa diktaturen och den folkfientliga armén ett strategiskt mål för de revolutionärer som engagerar sig i den politisk-militära kampen.

Om vi vill sammanfatta ovanstående måste vi säga att nyckeln till att få ett slut på de förtryckande förhållanden som styr samhället ligger i arbetarklassens händer. Men den styrande diktaturen hindrar arbetarna från att uppnå socialistisk medvetenhet och organisera sig i sin högsta politiska kropp. Denna diktatur förlitar sig på sin militära styrka. Därför måste samhällets ledande kraft, d.v.s. de medvetna arbetarna och de revolutionära intellektuella, för att uppfylla sina plikter gentemot arbetarna, för att bekämpa diktaturen, kämpa mot den militära kraft som stöder diktatur i sin agenda. Nödvändigheten av att bilda politisk-militära grupper och ta till väpnad kamp bygger på ett sådant obestridligt faktum.

Hittills har jag pratat om den strategiska aspekten och slutmålen för er kamp som den ledande politiska kraften i samhället. Låt oss nu prata om vilka plikter medvetna arbetare och kämpande intellektuella har i den nuvarande situationen. Som jag har betonat tidigare, lär den nuvarande revolutionära rörelsens process värdefulla lärdomar och erfarenheter till samhällets ledande krafter. Jag hoppas dock att det jag uttrycker här som min kunskap och erfarenhet kommer att hjälpa er i er kamp.

Det är en princip att den revolutionära kraften börjar sitt arbete mot en fiende som har makt från svaghet. Men den progressiva kraften växer gradvis med sin revolutionära kamp och får mer och mer styrka genom att locka massorna till sig, och genom att bryta diktaturens barriär rubbar den maktbalansen mellan sig själv (folkets styrka) och fienden. I en sådan situation skapas effektivt möjligheten att bilda arbetarorganisationer och möjligheten till en relation med arbetarna för den revolutionära ledaren, och möjligheten att bilda ett arbetarparti tillhandahålls också; Och kampen fortsätter tills fienden är besegrad.

Enligt min åsikt bör för närvarande medvetna arbetare och kämpande intellektuella bilda små politiskt-militära grupper med sina likasinnade och beväpna sig på alla möjliga sätt, särskilt genom att använda de nuvarande revolutionära förhållandena med strikt iakttagande av sekretess. Sedan, enligt en kalkylerad plan, vidta åtgärder som kommer att leda till skapandet av ett paraply av stöd för den nuvarande revolutionära rörelsen. I detta sammanhang är en av de effektiva åtgärderna att straffa de repressiva krafterna. Det är nödvändigt att identifiera de repressiva elementen, oavsett om de bär uniform eller civila kläder, så att de kan straffas för sina handlingar vid rätt tidpunkt. Detta arbete kommer att orsaka rädsla och panik bland de förtryckande krafterna och kommer att tjäna till att utöka rörelsen så mycket som möjligt. Det är nödvändigt för de politiskt-militära grupperna att utfärda deklarationer om sina väpnade operationer och förklara syftet med sina operationer samtidigt som de förklarar stöd för den revolutionära rörelsen.

I den nuvarande situationen försöker våra förtryckta massors fiender (imperialister och kapitalister anslutna till Iran) hårt att fokusera på parollen "kvinna, liv, frihet" som använts av P.K.K.-rörelsen och spridits bland det förtryckta kurdiska folket under många år, för att få det iranska folkets revolution att framstå som en kvinnorevolution och för deras grundläggande önskningar (och inte fullständigt eliminering av förtryck mot kvinnor) så att de kan göra denna revolution som revolutionen 1979, missleda den till sin önskade väg. Er politiskt-militära grupp bör varna människor för denna fara i sina

förklarande deklarationer och inte låta smutsiga händer täcka över de verkliga målen för denna revolution. Det verkliga målet för de förtryckta massorna i Iran när de startade revolutionen är att skapa ett samhälle där dessa massor åtnjuter välstånd och breda friheter. Sådana kan endast tillhandahållas genom att avbryta allt inflytande från imperialister i Iran. Så, ta sloganen "arbete, bröd, bostäder, frihet och oberoende" till folket på alla sätt - från att skriva parollen på väggar till andra former som situationen tillåter - och försök att få denna slogan som speglar önskemålen från alla förtryckta i Iran, från arbetare till lärare, förtryckta bönder och kvinnor i Iran bli en central slogan. Med tanke på det dubbla förtrycket som iranska kvinnor har lidit under den islamiska republikens styre, måste de revolutionära politiskt-militära grupperna resolut försvara alla kvinnors krav, från klädfrihet till eliminering av alla typer av förtryck mot dem, och säkerställa kvinnors jämställdhet med män.

Eftersom arbetarna inte är organiserade kan de inte delta i rörelsen med sin självständiga linje. För närvarande pekar alla tecken på det faktum att de är starkt involverade i denna rörelse som individer. För övrigt - som vi bevittnade i upproren 2017 och 2019 - har närvaron av ilskna arbetare och fattiga i den revolutionära rörelsen med en ilska som är speglar de mycket förtryckande förhållandena i deras liv, i praktiken radikaliserat denna rörelse mer och mer. Men paroller som specifikt uttrycker arbetarnas intressen och önskemål hörs inte i denna rörelse. De upphöjda parollerna som "Död åt den islamiska republiken", "Död åt tyrannen, oavsett om det är en kung eller en ledare" och liknande är radikala och lämpliga paroller, men de är inte tillräckliga. Så en annan uppgift för de politiskt-militära grupperna i fråga är att med andra paroller uttrycka arbetarnas intressen och önskemål. Så mycket som möjligt bör dessa krav formuleras i form av meningsbärande och kärnfulla slagord. Ni ledande krafter bör också försöka förklara innebörden av frihet, som varje skikt och klass tolkar utifrån sina egna intressen, från den kommunistiska synvinkeln, som vill ha de bredaste friheterna i samhället. Förenings- och mötesfrihet, yttrandefrihet, tankefrihet, frihet att ha eller inte ha religion etcetera är bland dem.

Ni, de medvetna arbetarna och de revolutionära intellektuella, genom att utföra sådana kampanjuppgifter, kan introducera er nystartade organisation genom att utföra väpnade operationer mot fienden och förklara era revolutionära åsikter för folket, och lägga grunden för att ta nästa steg, som kommer att locka massorna och gå mot förverkligandet av den strategiska linjen för politisk och militär mobilisering och organisation av massorna och bildandet av folkets armé. Samtidigt bör man komma ihåg att väpnad kamp är huvudformen av kamp och det är nödvändigt att använda alla former av kamp för att uppnå målet med

denna kamps fokus. Utan tvekan, genom att bilda en politisk-militär grupp och genom att ta de första stegen, kommer verkligheten i sig att ställa utsikterna och nödvändigheten av nästa steg framför er. Att ta upp den revolutionära väpnade kampen, vilket framgår av liknande erfarenheter, kommer att leda till tillväxt och framsteg för alla andra former av kamp och en bredare anslutning av massorna till den revolutionära rörelsen.

Medvetna arbetare och revolutionära intellektuella!
Ni kan inte bara spela en stor roll i den nuvarande revolutionära rörelsen av det förtryckta folket i Iran, utan genom att organisera och beväpna er kommer ni att spela en avgörande roll i den långa kampen som ligger framför er för att frigöra er från kapitalisternas bojor. I varje revolution är den regim som måste efterträda den tidigare regimen av primär betydelse. Det avgörande i er roll ligger i det faktum att samtidigt som ni spelar en effektiv roll i den nuvarande revolutionen genom att kämpa för att förverkliga den strategiska linjen för Irans segerrika revolution, kan ni bana väg för en regim som tillhandahåller majoritetens intressen. Förintelse av det beroende kapitalistiska systemet i Iran för att uppnå det socialistiska samhället är målet som eftersträvas av väpnad kamp, både som strategi och som taktik.

Jag önskar er framgång på denna segerrika väg.

Ashraf Dehghani
10 oktober 2022